

Mål C-601/20

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

13 november 2020

Domstol som begär förhandsavgörande:

Tribunal d'arrondissement (Luxemburg)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

13 oktober 2020

Kärande:

SOVIM SA

Svarande:

Luxemburg Business Registers

Handelsrättsligt beslut 2020TALCH02/01568 enligt artiklarna 7.3 och 15.5 i loi du 13 janvier 2019 instituant un Registre des bénéficiaires effectifs (lag av den 13 januari 2019 om inrättande av ett register över verkliga huvudmän) (nedan kallat RBE)

[utelämnas]

I målet [utelämnas]

mellan

Aktiebolaget **SOVIM SA**, med säte i Luxemburg, L-2449, [utelämnas],

kärande [utelämnas]

och

den ekonomiska intressegrupperingen **LUXEMBOURG BUSINESS REGISTERS**, nedan kallad **LBR**, med säte i Luxemburg, L-1468 [utelämnas]

svarande, [utelämnas]

[utelämnas]

Efter att vid förhandlingen den 13 oktober 2020 ha hört parternas ombud,
[utelämnas]

Meddelades vid den offentliga förhandlingen den 13 oktober 2020 följande **[Orig.
s. 2]**

beslut:

Omständigheter

Genom skrivelse av den 12 augusti 2019 till Registre des bénéficiaires effectifs (registret över verkliga huvudmän, nedan kallat RBE) ingav aktiebolaget SOVIM SA, med stöd av artikel 15 i 2019 års lag om inrättande av ett register över verkliga huvudmän (nedan kallad 2019 års lag) en ansökan om att tillgången till uppgifter om bolagets verkliga huvudman skulle begränsas.

Genom rekommenderat brev av den 6 februari 2020 avslog den ansvarige för RBE, den ekonomiska intressegrupperingen LUXEMBOURG BUSINESS REGISTER, denna ansökan.

[utelämnas]

Parternas yrkanden och grunder

SOVIM har i huvudsak yrkat att den hänskjutande domstolen ska fastställa att artikel 12 och/eller artikel 15 i 2019 års lag strider mot rätten till respekt för privat- och familjeliv, skydd av personuppgifter och/eller rätten till ett effektivt rättsmedel, och följaktligen underlåta att tillämpa dessa bestämmelser, samt att de uppgifter som SOVIM tillhandahållit i enlighet med artikel 3 i 2019 års lag inte ska göras tillgänglig för allmänheten genom RBE.

I andra hand har SOVIM yrkat att nämnda domstol ska hänskjuta erforderliga frågor för att lösa tvisten till Europeiska unionens domstol (nedan kallad EU-domstolen) [utelämnas].

I tredje hand har käranden yrkat att den hänskjutande domstolen ska fastställa att det i förevarande fall föreligger en oproportionell risk i den mening som avses i artikel 15 första stycket i 2019 års lag, och således förplikta LBR att begränsa tillgången till de uppgifter som avses i artikel 3 i 2019 års lag, samt att den dom som kommer att meddelas i målet ska införas i LBR:s akt avseende SOVIM.

Till stöd för sin talan har SOVIM anført att det skulle strida mot rätten till skydd för privat- och familjelivet enligt artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna, artikel 7 i Europeiska unionens stadga och artikel 11.3 i grundlagen att låta allmänheten få tillgång till RBE:s uppgifter om den ekonomiska aktörens identitet och personuppgifter.

Käranden anser att det ändamål som eftersträvas med direktiv 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (nedan kallat direktiv 2015/849), i dess lydelse enligt direktiv 2018/843, vilket låg till grund för att 2019 års lag infördes i den luxemburgska rättsordningen, består i kunna identifiera det verkliga huvudmannskapet i bolag som används [**Orig. s. 3**] för penningtvätt eller finansiering av terrorism, samt att säkerställa stabiliteten i affärsrelationer och förtroendet för marknaderna.

Det har emellertid inte visats på vilket sätt allmänhetens tillgång till de uppgifter som återfinns i RBE – utan något som helst kontrollförfarande – skulle göra det möjligt att uppnå dessa ändamål. Det rör sig tvärtom om ett sådant allvarligt och oproportionellt ingrepp i de verkliga huvudmännens privatliv som är oförenligt med ovannämnda rättsakter.

SOVIM anser även att det skulle strida mot artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, vilken har samma innebörd och räckvidd som artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, att låta allmänheten få tillgång till uppgifterna i RBE. Att göra RBE offentligt vore ytterligare ett olämpligt ingrepp, eftersom bekämpandet av penningtvätt endast skulle bli mer effektivt om berörda myndigheter gavs sådan tillgång.

[utelämnas] [Överväganden avseende nationell konstitutionell rätt]

SOVIM har vidare hävdats att det strider mot ett antal grundläggande principer som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (nedan kallad dataskyddsförordningen), att låta allmänheten få tillgång till de personuppgifter som återfinns i RBE.

Principen om uppgiftsminimering i artikel 5.1 c i dataskyddsförordningen åsidosätts, inte bara på grund av mängden av tillgängliga uppgifter utan även på grund av allmänhetens tillgång till dessa uppgifter som sådan, bland annat av det skälet att sådan tillgång inte är nödvändig för att på lämpligt sätt uppnå det eftersträvade målet att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism.

Att ge allmänheten tillgång till RBE:s uppgifter strider dessutom mot artikel 25 i dataskyddsförordningen, vari det föreskrivs att lämpliga tekniska och

organisatoriska åtgärder ska genomföras för att, i standardfallet, säkerställa att endast personuppgifter som är nödvändiga för varje specifikt ändamål med behandlingen behandlas.

SOVIM anser vidare att det strider mot artiklarna 14–22 i dataskyddsförordningen att låta allmänheten få tillgång till uppgifterna i RBE.

SOVIM klandrar den luxemburgska lagstiftaren för att inte ha vidtagit säkerhetsåtgärder för att det ska vara möjligt att få kännedom om identiteten hos den som ansöker om tillgång till uppgifterna i RBE, bland annat genom att kräva att för att den som ansöker om tillgång till dessa uppgifter ska beviljas sådan tillgång måste vederbörande registrera sig på RBE:s webbplats. SOVIM anser även att det strider mot den europeiska lagstiftarens vilja att inte uppställa ett krav på att det ska föreligga ett berättigat intresse av att få tillgång till uppgifterna i RBE.

SOVIM hävdar att principen om uppgiftsminimering i artikel 5.1 c i dataskyddsförordningen åsidosätts, eftersom det inte kan garanteras att de uppgifter som RBE förfogar över och som allmänheten kan ta del av inte används för särskilda, uttryckligen angivna och berättigade ändamål **[Orig. s. 4]**

SOVIM grundar även sin talan på artikel 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, eftersom SOVIM anser att det strider mot denna bestämmelse att låta allmänheten få fri tillgång till personuppgifter avseende verkliga huvudmän.

Slutligen ställer SOVIM sig tveksam till huruvida artikel 6.1 i den Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, som säkerställer rätten till ett effektivt rättsmedel inom skälig tid, iaktas, eftersom LBR har obegränsat med tid på sig att anta ett beslut om ansökan om att tillgången till uppgifter ska begränsas, medan en talan mot LBR:s beslut, vid äventyr av preklusion, måste väckas inom 15 dagar från det att avslagsbeslutet delgivits.

Denna rättighet garanteras även i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

I sak anser SOVIM att dess verkliga huvudman utsätts för en oproportionell, verklig och aktuell risk, eftersom huvudmannen och dennes familj löper risk att kidnappas om de rör sig inom eller bosätter sig på den afrikanska kontinenten, särskilt i östra Afrika där terroristorganisationers kidnappningar av välbärgade personer, i syfte att erhålla en lösensumma, ständigt ökar.

Ansökan om att tillgången till uppgifterna i RBE ska begränsas bör således bifallas.

Vid förhandlingen den 13 oktober 2020 yrkade SOVIM att den hänskjutande domstolen, innan målet handläggs vidare, ska ställa ett antal tolkningsfrågor till EU-domstolen.

[utelämnas]

LBR, i egenskap av ansvarig för RBE, har inte tagit ställning till saken i målet men uppgett att man kommer att rätta sig efter EU-domstolens svar på de föreslagna tolkningsfrågorna.

Bedömning

I artikel 15.1 i 2019 års lag föreskrivs att *”ett registrerat organ eller en verklig huvudman får, i varje enskilt fall och under de exceptionella omständigheter som anges nedan, på grundval av en vederbörligen motiverad ansökan till den registeransvarige, begära att endast nationella myndigheter, kredit- och finansinstitut, samt förätningsmän och notarier som agerar i egenskap av offentlig myndighet ska ges tillgång till de uppgifter som avses i artikel 3, för det fall att tillgång till sådana uppgifter skulle utsätta den verkliga huvudmannen för en oproportionell risk, risk för bedrägeri, kidnappning, utpressning av olika slag, trakasserier, våld eller hotelser, eller för det fall att den verkliga huvudmannen är minderårig eller på annat sätt saknar rättshandlingsförmåga.”*

Denna bestämmelse innebär att LBR och – för det fall att talan väcks mot ett avslagsbeslut – ordföranden vid den hänskjutande domstolens handelsrättsliga avdelning, i varje enskilt fall, med beaktande av subjektiva omständigheter, ska pröva huruvida det föreligger sådana exceptionella omständigheter som motiverar att tillgången till uppgifterna i RBE ska begränsas. **[Orig. s. 5]**

Det kan noteras att i enlighet med ett beslut av den 24 januari 2020, [utelämnas] har den hänskjutande domstolen [utelämnas] redan hänskjutit flera tolkningsfrågor inom ramen för ett liknande mål, angående tolkningen av begreppen ”särskilda omständigheter”, ”risk” och ”oproportionell”, i den mening som avse i 2019 års lag. Tolkningsfrågorna i det målet har följande lydelse:

[utelämnas]

[utelämnas] **[Orig. s. 6]** [utelämnas]

[utelämnas]

[utelämnas] **[Orig. s. 7]** [utelämnas]

(Lydelsen av de tolkningsfrågor som hänskjutits till domstolen i mål C-37/20)

De tolkningsfrågor som SOVIM har föreslagit inom ramen för förevarande mål ger upphov till ytterligare frågor.

I artikel 3 i 2019 års lag föreskrivs att *”följande uppgifter om de verkliga huvudmännen till registrerade organ ska registreras och lagras i registret över verkliga huvudmän:*

1° namn,

2° förnamn,

3° nationalitet eller nationaliteter,

4° födelsedag,

5° födelsemånad,

6° födelseår,

7° födelseort,

8° bosättningsland,

9° privat adress eller kontorsadress med uppgift om,

a) för adresser i Storhertigdömet Luxemburg: det stadigvarande hemvistet som anges i det nationella registret över fysiska personer eller, för kontorsadresser, ort, gata och fastighetsnummer i det nationella Orts- och gaturegistret, i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 2 g i den ändrade lagen av den 25 juli 2002 om omorganisation av fastighetsregister, topografi, samt postnummer,

b) för adresser i utlandet: ort, gata och husnummer i utlandet, postnummer och land,

10° för personer registrerade i det nationella registret över fysiska personer: det identifikationsnummer som avses i lagen av den 19 juni 2013 om identifiering av fysiska personer,

11° för personer utan hemvist i landet som inte är inskrivna i det nationella registret över fysiska personer: ett utländskt identifikationsnummer,

12° arten av förmånsintressen,

13° omfattningen av förmånsintressen.”

Enligt artikel 11 i 2019 års lag ska de nationella myndigheterna ha tillgång till samtliga ovannämnda uppgifter vid fullgörandet av sina uppdrag, **[Orig. s. 8]** och enligt artikel 12 i samma lag har var och en rätt att få tillgång till de uppgifter som avses i artikel 3.1 1°–8°, 12° och 13°.

Artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, avseende rätten till skydd för privat- och familjelivet, har följande lydelse:

”1. Var och en har rätt till respekt för sitt privat- och familjeliv, sitt hem och sin korrespondens.

2. Offentlig myndighet får inte inskränka åtnjutande av denna rättighet annat än med stöd av lag och om det i ett demokratiskt samhälle är nödvändigt med hänsyn till statens säkerhet, den allmänna säkerheten, landets ekonomiska välbefinnande eller till förebyggande av oordning eller brott eller till skydd för hälsa eller moral eller för andra personers fri- och rättigheter.”

I artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) föreskrivs dessutom att ”*var och en har rätt till respekt för sitt privatliv och familjeliv, sin bostad och sina kommunikationer*”.

I artikel 52 i stadgan anges följande:

”1. Varje begränsning i utövandet av de rättigheter och friheter som erkänns i denna stadga ska vara föreskriven i lag och förenlig med det väsentliga innehållet i dessa rättigheter och friheter. Begränsningar får, med beaktande av proportionalitetsprincipen, endast göras om de är nödvändiga och faktiskt svarar mot mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen eller behovet av skydd för andra människors rättigheter och friheter.

2. De rättigheter som erkänns i denna stadga för vilka bestämmelser återfinns i fördragen ska utövas på de villkor och inom de gränser som fastställs i dessa.

3. I den mån som denna stadga omfattar rättigheter som motsvarar sådana som garanteras av europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna ska de ha samma innebörd och räckvidd som i konventionen. Denna bestämmelse hindrar inte unionsrätten från att tillförsäkra ett mer långtgående skydd.”

Följaktligen uppkommer frågan huruvida allmänhetens tillgång till vissa uppgifter i RBE är förenlig med ovannämnda bestämmelser och särskilt med stadgan, vilket innebär att de tolkningsfrågor som framgår av artikeldelen i detta beslut ska hänskjutas till EU-domstolen för förhandsavgörande.

Artikel 5 i dataskyddsförordningen, avseende principer för behandling av personuppgifter, har följande lydelse:

”1. Vid behandling av personuppgifter ska följande gälla:

- a) Uppgifterna ska behandlas på ett lagligt, korrekt och öppet sätt i förhållande till den registrerade [Orig. s. 9] (laglighet, korrekthet och öppenhet)*
- b) De ska samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål och inte senare behandlas på ett sätt som är oförenligt med dessa ändamål. Ytterligare behandling för arkivändamål av allmänt intresse, vetenskapliga eller historiska forskningsändamål eller statistiska ändamål i enlighet med artikel 89.1 ska inte anses vara oförenligt med de ursprungliga ändamålen (ändamålsbegränsning).*

- c) *De ska vara adekvata, relevanta och inte för omfattande i förhållande till de ändamål för vilka de behandlas (uppgiftsminimering).*
 - d) *De ska vara riktiga och om nödvändigt uppdaterade. Alla rimliga åtgärder måste vidtas för att säkerställa att personuppgifter som är felaktiga i förhållande till de ändamål för vilka de behandlas raderas eller rättas utan dröjsmål (riktighet).*
 - e) *De får inte förvaras i en form som möjliggör identifiering av den registrerade under en längre tid än vad som är nödvändigt för de ändamål för vilka personuppgifterna behandlas. Personuppgifter får lagras under längre perioder i den mån som personuppgifterna enbart behandlas för arkivändamål av allmänt intresse, vetenskapliga eller historiska forskningsändamål eller statistiska ändamål i enlighet med artikel 89.1, under förutsättning att de lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder som krävs enligt denna förordning genomförs för att säkerställa den registrerades rättigheter och friheter (lagringsminimering).*
 - f) *De ska behandlas på ett sätt som säkerställer lämplig säkerhet för personuppgifterna, inbegripet skydd mot obehörig eller otillåten behandling och mot förlust, förstöring eller skada genom olyckshändelse, med användning av lämpliga tekniska eller organisatoriska åtgärder (integritet och konfidentialitet).*
2. *Den personuppgiftsansvarige ska ansvara för och kunna visa att punkt 1 efterlevs (ansvarsskyldighet).”*

Vid en analys av denna lagstiftning uppkommer med fog frågan huruvida allmänhetens tillgång till uppgifterna i RBE är förenlig med ovan nämnda bestämmelser.

De tolkningsfrågor som framgår av artikeldelen i detta beslut ska således hänskjutas till EU-domstolen för förhandsavgörande. **[Orig. s. 10]**

SOVIM önskar även få klarhet i huruvida artikel 15 i 2019 års lag är förenlig med kravet på tillgång till ett effektivt rättsmedel, eftersom den föreskrivna fristen på 15 dagar är extremt kort och enligt SOVIM strider mot artikel 6 i konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

I artikel 15 i 2019 års lag föreskrivs att ”2) *Den registeransvarige ska förordna om att endast de nationella myndigheterna ska ges tillgång till de uppgifter som avses i artikel 3 från det att ansökan mottas till dess att beslutet delges och, om ansökan avslås, under ytterligare 15 dagar. För det fall att avslagsbeslutet överklagas ska tillgången till dessa uppgifter fortsättningsvis begränsas till dess att beslutet inte längre kan bli föremål för överklagande. ...*

4) I registret över verkliga huvudmän ska den registeransvarige offentliggöra ett meddelande om att tillgången till uppgifter begränsas, jämte datumet för det aktuella beslutet.

5) Var och en som avser bestrida ett beslut som den registeransvarige antagit i enlighet med punkt 2 eller 3 får överklaga beslutet i enlighet med bestämmelserna i artikel 7.3 inom 15 dagar från offentliggörandet av det meddelande som avses i punkt 4.”

Härav följer att fristen för att väcka talan börjar löpa när meddelandet offentliggörs, och inte när beslutet delges den verkliga huvudmannen.

Det har för övrigt inte visats varför 15-dagars fristen för att väcka talan, vilken är tillämplig i många andra fall, ska anses vara otillräcklig enligt artikel 6 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

I detta avseende saknas det således anledning att hänskjuta en tolkningsfråga till EU-domstolen.

Mot denna bakgrund:

[utelämnas] Beslutar Tribunal d'arrondissement de et à Luxembourg (distriktsdomstolen för och i Luxemburg), inom ramen för ett kontradiktoriskt förfarande,

[utelämnas]

att **vilandeförklara** målet och hänskjuta följande frågor till EU-domstolen för förhandsavgörande:

Fråga nr 1

Är artikel 1.15 c i direktiv (EU) 2018/843, varigenom artikel 30.5 första stycket i direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG, ändrades på sätt att medlemsstaterna ska se till att **[Orig. s. 11]** uppgifter om verkligt huvudmannaskap i samtliga fall är tillgängliga för allmänheten, utan att det måste styrkas att det föreligger ett berättigat intresse härför, giltig

a) mot bakgrund av rätten till respekt för privatlivet och familjelivet enligt artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (**stadgan**), tolkad i enlighet med artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, med beaktande av de

mål som anges i bland annat skälen 30 och 31 i direktiv 2018/843 avseende bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, och

b) mot bakgrund av rätten till skydd av personuppgifter enligt i artikel 8 i stadgan, med beaktande av att den bestämmelsen bland annat syftar till att säkerställa att personuppgifter behandlas på ett lagligt, korrekt och öppet sätt i förhållande till den registrerade, att ändamålen för insamling och behandling av uppgifter ska begränsas, samt att uppgifterna ska minimeras?

Fråga nr 2

1. Ska artikel 1.15 g i direktiv 2018/843 tolkas så, att sådana exceptionella omständigheter som medför att medlemsstaterna får föreskriva undantag från tillgång till alla eller vissa av uppgifterna om verkligt huvudmannaskap, för det fall att sådan tillgång skulle utsätta den verkliga huvudmannen för en oproportionell risk, risk för bedrägeri, kidnappning, utpressning av olika slag, trakasserier, våld eller hotelser, endast föreligger om det kan styrkas att den enskilda person som utgör den verkliga huvudmannen faktiskt löper en oproportionell risk för bedrägeri, kidnappning, utpressning av olika slag, trakasserier, våld eller hotelser, och att denna risk är exceptionell, verklig och aktuell?

2. Om föregående fråga ska besvaras jakande, är artikel 1.15 g i direktiv 2018/843, tolkad enligt ovan, giltig mot bakgrund av rätten till respekt för privatlivet och familjelivet enligt artikel 7 i stadgan och rätten till skydd av personuppgifter enligt artikel 8 i stadgan?

Fråga nr 3

1. Ska artikel 5.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (nedan kallad dataskyddsförordningen), som inför ett krav på att uppgifter ska behandlas på ett lagligt, korrekt och öppet sätt i förhållande till den registrerade, tolkas så, att den utgör hinder mot att

a) personuppgifter om en verklig huvudman som är registrerade i ett register över verkliga huvudmän, vilket inrättats i enlighet med artikel 30 i direktiv 2015/849, i dess lydelse enligt artikel 1.15 i direktiv 2018/843, är tillgängliga för allmänheten utan någon kontroll av den som begär tillgång till uppgifterna eller av att denne har ett berättigat intresse av att få tillgång till uppgifterna, och utan att den registrerade (den verkliga huvudmannen) kan få kännedom om vem som har tillgång till vederbörandes personuppgifter, eller mot att **[Orig. s. 12]**

b) den ansvarige för ett sådant register över verkliga huvudmän ger tillgång till de verkliga huvudmännens personuppgifter till ett obegränsat antal oidentifierbara personer?

2. Ska artikel 5.1 b i dataskyddsförordningen, avseende ändamålsbegränsning, tolkas så, att den utgör hinder mot att personuppgifter om en verklig huvudman som återfinns i ett register över verkliga huvudmän, vilket inrättats i enlighet med artikel 30 i direktiv 2015/849, i dess lydelse enligt artikel 1.15 i direktiv 2018/843, är tillgängliga för allmänheten utan att den personuppgiftsansvarige kan garantera att uppgifterna uteslutande kommer att användas för det ändamål för vilket de samlades in, nämligen att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism, ett ändamål som allmänheten inte bär ansvar för uppnåendet av?

3. Ska artikel 5.1 c i dataskyddsförordningen, avseende uppgiftsminimering, tolkas så, att den utgör hinder för att allmänheten, genom ett register över verkliga huvudmän som inrättats i enlighet med artikel 30 i direktiv 2015/849, i dess lydelse enligt artikel 1.15 i direktiv 2018/843, utöver till namn, ges tillgång till uppgifter om den verkliga huvudmannens födelseår- och månad, nationalitet och bopättningsland, samt arten och omfattningen av dennes förmånsintressen, och även dennes födelsedag och födelseort?

4. Utgör artikel 5.1 f i dataskyddsförordningen, vari det föreskrivs att personuppgifter ska behandlas på ett sätt som säkerställer lämplig säkerhet för dessa uppgifter, inbegripet skydd mot obehörig eller otillåten behandling, och varigenom integritet och konfidentialitet för uppgifterna säkerställs, hinder mot en obegränsad och ovillkorad tillgång – utan något krav på konfidentialitet – till personuppgifter avseende verkliga huvudmän som återfinns i ett register över verkliga huvudmän som inrättats i enlighet med artikel 30 i direktiv 2015/849, i dess lydelse enligt artikel 1.15 i direktiv 2018/843?

5. Ska artikel 25.2 i dataskyddsförordningen, avseende dataskydd som standard och vari det föreskrivs att personuppgifter i standardfallet inte utan den enskildes medverkan ska göras tillgängliga för ett obegränsat antal fysiska personer, tolkas så, att den utgör hinder mot

a) att allmänheten ges tillgång till ett register över verkliga huvudmän som inrättats i enlighet med artikel 30 i direktiv 2015/849, i dess lydelse enligt artikel 1.15 i direktiv 2018/843, utan att de personer som tar del av personuppgifter avseende en verklig huvudman behöver registrera sig på webbplatsen för registret, och

b) att en verklig huvudman som återfinns i ett sådant register inte informeras om att någon har tagit del av vederbörandes personuppgifter, och

c) att det inte uppställs någon begränsning beträffande omfattningen och tillgängligheten till de aktuella personuppgifterna, med hänsyn till ändamålet med behandlingen av uppgifterna? **[Orig. s. 13]**

6. Ska artiklarna 44–50 i dataskyddsförordningen, som uppställer strikta villkor för att överföra personuppgifter till tredjeland, tolkas så, att de utgör hinder för att allmänheten i samtliga fall – utan att måste styrkas att det föreligger ett berättigat intresse och utan någon begränsning beträffande var enskilda personer som ingår i

denna allmänhet befinner sig – ges tillgång personuppgifter avseende en verklig huvudman, vilka återfinns i ett register över verkliga huvudmän som inrättats i enlighet med artikel 30 i direktiv 2015/849, i dess lydelse enligt artikel 1.15 i direktiv 2018/843?

[utelämnas]

ARBETS
DOKUMENT